

После, уж около 1063 г. дожът Доменико Контарини почва да строи на мястото на ВТОРАТА базилика нова, МНОГО ПО-ГОЛЯМА църква. Смята се, че тази ТРЕТА базилика е построена по подобие на константинополската базилика „Дванайсетте апостоли“.

После почват разни загадъчни неща. Убедете се сами. Цитираме: „ПОВТОРНОТО ОТКРИВАНЕ (! – А. Ф.) на тялото на св. Марко е последният епизод във венецианската легенда. Докато тече строежът на третата базилика, СВЕТИТЕ ОСТАНКИ СА СКРИТИ ТОЛКОВА ДОБРЕ (!? – А. Ф.), че няколкостотин години след смъртта на дожа НИКОЙ НЕ ЗНАЕЛ КЪДЕ ДА ГИ ТЪРСИ. И чак около 1094 г., след няколко дни интензивни молитви от страна на дожа Витали Фалиера, патриарха и ЦЕЛИЯ НАРОД, РЕЛИКВАТА (тоест, тялото на св. Марко – А. Ф.) КАТО ПО ЧУДО СЕ ПОЯВЯВА ПАК ОТ ВЪТРЕШНОСТТА НА ЕДНА КОЛОНА (! – А. Ф.)“ [1265], с. 27. Това смайващо събитие също е показано на една от мозайките в днешната църква „Св. Марко“. По-долу ще видите известната картина на тази тема, нарисувана от Тинторето – художник от XVI в.

Съвсем сериозно се опитват да ни убедят, че венецианците от края на XI в. построили огромната църква „Св. Марко“, БЕЗ ДА ИМАТ И НАЙ-МАЛКА ПРЕДСТАВА КЪДЕ Е СВЕТИНЯТА, ЗАРАДИ КОЯТО ВСЪЩНОСТ СА ПОСТРОИЛИ ТАЗИ ЦЪРКВА. МАКАР ТЯЛОТО НА ЕВАНГЕЛИСТА МАРКО ДА СЕ НАМИРАЛО НА САМАТА СТРОИТЕЛНА ПЛОЩАДКА!

Излиза, че първо построили храма, а после се сетили да потърсят светинята. Търсили я дълго и безуспешно. И чак когато дожът, патриархът и целият народ почнали да се молят, ОТ ВЪТРЕШНОСТТА НА КАМЕННАТА КОЛОНА (! – А. Ф.) се появили мощите на евангелиста. Измъкнали ги грижливо оттам (това как да го разбираме: счупили са колоната на парчета ли?) и тържествено ги погребали до олтара.

ТЯЛОТО НА СВ. МАРКО Е ТАМ ДО ДЕН ДНЕСЕН И ВСИЧКИ, КОИТО ВЛИЗАТ В ХРАМА, МУ СЕ ПОКЛАНЯТ. Скалигеровата хронология на тези събития е показана на рис. 7.103. Интересното е, че известният художник от XVI в. Тинторето си е представял ПО СЪВСЕМ ДРУГ НАЧИН историята за погребението на евангелиста св. Марко в този храм. На рис. 7.104 е показана неговата картина, посветена на този сюжет [1472]. Забележете, че св. Марко не е представен като стари, изсъхнали мощи, а като ТОКУ-ЩО ПОЧИНАЛ МЪЖ. Вж. левия ъгъл в картината на Тинторето. Така е, защото през XVI в. са смятали, че евангелистът Марко е погребан в храма, построен за него уж през XI в., ПОНЕЖЕ Е УМРЯЛ ТОГАВА И Е ЗАСЛУЖИЛ ГОЛЕМИ ПОЧЕСТИ. Както виждаме, Тинторето НЕ Е ЗНАЕЛ НИЩО за някакво „предишно хилядолетно странстване на мощите на Марко“.